

заспивахме и неволно мислѣхме за онѣзи, които срѣдъ бурята и дъжда бдѣха отвѣнъ въ тъмното поле.

На другия день нашата бригада тръгна за с. Провадия. Наблизо до насъ видѣхме да иде X. дивизия. И широкото поле, сега облѣно съ меката свѣтлина на есенното слънце, отново се набразди отъ тъмнитѣ линии на безкрайнитѣ колонии.
